

jeg neppe, min ærede Kollega Finansministeren vilde være villig til at fremsætte et saadant Forslag, hvor Udgifterne var anslaaede til et Beløb af 8 Mill. Kr. Det er ogsaa min fulde Overbevisning, at 8 Mill. Kr. langtfra vil være tilstrækkeligt til at gennemføre den nævnte Plan under de nuværende Forhold, og jeg er overbevist om, at hvis det ærede Medlem vil henvende sig til min Kollega Finansministeren, som var Medlem af det nedsatte Udvalg, og som deler Ønsket om at naa til en Ordning, hvorved der paa Kastellet Grund kan opføres en Museumsbygning, naar Forholdene tillader det, vil han ikke være tilbøjelig til at mene, at Tidspunktet er belejligt, saaledes som den finansielle Tilstand er for Tiden. Det gjorde jeg Hr. Weis opmærksom paa, og hvis det har gjort saa stærkt et Indtryk paa ham, beklager jeg det, men saaledes er jo Forholdet. Jeg skal i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at jeg har gjort nogle Erfaringer med Hensyn til, hvad det koster at opføre Bygninger under de nuværende Forhold, idet jeg fra min Forgænger har arvet Sagen om at indrette et nyt Militærhospital her ved København. Den første Bevilling hertil blev givet ved en Lov af 1916 og androg 1 200 000 Kr. Hospitalet er endnu ikke færdigt, skønt man den Gang mente, at det kunde blive færdigt i Løbet af et Par Aar, men nu er Udgiften dertil steget til over 5 Mill. Kr., og hvor mange Penge der yderligere vil medgaa, ved jeg ikke. Det frister jo ikke til i dette Øjeblik at gaa til saa store Udgifter til Opførelse af nye Bygninger, som der her er Tale om.

Endvidere vilde det ærede Medlem have at vide, hvordan min Stilling til denne Sag var, og jeg skal da sige, at jeg har aldrig udtalt mig imod denne Plan, som jeg i og for sig anser for formaalstjenlig, og saa snart de finansielle Forhold tillader det, og Forsvarsordningen er af den Beskaffenhed, at man kan undvære Kastellet, vil jeg ikke være uvillig til at yde min Medvirksomhed til dens Gennemførelse. Det ærede Medlem vilde i Modsætning til mig rose min Forgænger det ærede Medlem Hr. P. Munch, og jeg skal da oplyse, hvad det ærede Medlem Hr. P. Munch som Forsvarsminister har udtalt om denne Sag, og hvad jeg har udtalt, saa kan ærede Medlemmer se, om der er nogen større Forskel i vor Stilling til den. Under 26. Januar 1918 tilskrev den daværende Forsvarsminister Undervisningsministeriet saalydende: „Foranle-

diget ved det ærede Ministeriums Forspørgsel i Skrivelse af 10. f. M. om, hvorvidt der vil kunne være Tale om Afgivelse af Citadellet Frederikshavn til Brug ved Opførelsen af Nybygninger for Nationalmuseet og Dansk Folkemuseum, og i saa Fald hvornaar Citadellet vil kunne evakueres fuldstændig af Militæretaten, skal Krigsministeriet meddele, at der vel senere vil kunne blive Tale om Afgivelse af Citadellet, men da Spørgsmaalets Løsning vil blive afhængig af den Ordning, som efter de nuværende Forholds Ophør maatte blive truffet med Hensyn til de forskellige militære Etablissemeters — derunder de nye Baraklejres — Anvendelse, er det ikke muligt nu at udtale sig om Tidspunktet.“ Det var det Svar, som den daværende Forsvarsminister Hr. Munch gav angaaende denne Sag. Dernæst har Krigsministeriet under 14. Juli d. A. tilskrevet Undervisningsministeriet saalydende: „Efter at det ærede Ministerium ved Skrivelse af 29. Maj 1920 har meddelt, at Udvalget angaaende nye Lokaler for Nationalmuseet og Dansk Folkemuseum enstemmig har tilraadet at søge de paagældende Lokaler tilvejebragt i Bygninger opførte paa Citadellet Frederikshavns Grund, og i den Anledning udbedt sig en Udtalelse fra Krigsministeriet om dettes Standpunkt til en eventuel Afgivelse af Citadellet og om, paa hvilket Tidspunkt en saadan Afgivelse vilde kunne finde Sted, skal Krigsministeriet udtale, at da de om vort Forsvars fremtidige Ordning optagne Overvejelser endnu ikke er afsluttede, kan der ikke paa nærværende Tidspunkt siges noget nærmere om, naar Citadellet vil kunne afgives, og Salget af de i Krigsministeriets Skrivelse af 26. Januar 1918 omtalte Barakleje, der ikke viste sig egnede til fast Garnisonering, har i alt Fald bevirket, at en Opgivelse af Citadellet under de nuværende Forhold maa anses for udelukket.“ Under denne Skrivelse har jeg sat mit Navn, det er min Udtalelse om denne Sag. Ærede Medlemmer vil se, at hverken Forsvarsminister P. Munch eller jeg som Forsvarsminister har udtalt os mod selve Planen, men kun udtalt, at nærværende Tidspunkt var ikke heldigt til denne Sags Realisation. Saaledes er Forholdet, og jeg kan ikke forstaa det stærke Angreb, der er blevet rettet paa mig i „Social-Demokraten“. Det ærede Medlem Hr. Wiinblad staar ikke til Ansvar for, hvad der staar i dette Blad, men han er dog en gammel Bekendt af Bladet, og naar Bladet har villet henholde sig til det ærede